

den højtærede Statsminister fortsat, det erklærer han da selv, og det skal finde sit Udtryk i, at Priskontrolforslaget nu snarest vil blive fremsat; Priskontrolforslaget siger den højtærede Minister, men vi ved jo allesammen, ogsaa efter det ærede Medlem Hr. Rodes Oplysninger her fra denne Plads, at det er et Priskontrolforslag, vi kan vente, men aabenbart ikke det, som den højtærede Minister fremsatte her i Tinget i forrige Samling, og det forstaar jeg i og for sig godt, thi fra dette vendte jo alle, undtagen den højtærede Ministers Partifæller, sig. Jeg har ikke nogen Viden om, hvilket Resultat den højtærede Ministers Syslen med denne Sag har ført ham til. Pressen har jo givet forskellige Oplysninger om, hvad man kan vente, det ny Priskontrolforslag vil komme til at indeholde, og det synes da, som om den højtærede Minister i denne Sag i sin Hjælpeledelse er vendt tilbage til Fortidens døde, til den overordentlige Kommission eller i hvert Tilfælde til et Barn, som er hin Tids udtrykte Billede. Jeg forsikrer den højtærede Minister om, at hvis det skulde vise sig at være Tilfældet, hvis Forhaandsmeddelelserne om dette Lovforslags Indhold er rigtige — i det væsentlige i hvert Fald —, saa maa den højtærede Minister være belavet paa Venstræs absolutte Modstand mod et saadant Forslag. Vi har ved vort Forslag om Værn for Erhvervs- og Arbejdsfrihed vist Vejen frem til den frie Konkurrence og derigennem til fair Priser. Det er den Vej, vi ønsker at følge. Jeg tror, at den højtærede Minister, hvis han vil give noget positivt Bidrag til denne Opgaves Løsning, burde slaa Følge med os ad denne Vej.

Den højtærede Minister siger, at Odense-Programmet er ikke lagt paa Hylden, det er en Insinuation, som den højtærede Minister ikke kan modtage, paa det Program staar Regeringen fast; men af den højtærede Ministers Omtale af det Truselsbrev, som han har modtaget, synes det jo at fremgaa, at der dog er Folk, ogsaa blandt Programmets Tilhængere, som synes, at det er anbragt i ret daarlige Hænder. Den højtærede Minister siger, at Odense-Programmet ligger paa Tingets Bord. Ja, jeg ved vel, at en væsentlig Del af dette Program i forrige Samling blev anbragt paa Tingets Bord, men den højtærede Minister erindrer jo, at fra Bordet blev Programmet fejtet paa Gulvet med Bistand først og fremmest fra den højtærede Regerings udmærkede allierede, og den højtærede Regering gjorde i Fjor, forekom det mig, ikke noget synderlig

kraftigt Forsøg paa at hindre denne Proces; om den vil gøre det i Aar, det stiller jeg mig temmelig tvivlende overfor, thi Hovedpunkterne paa Programmet: Importregulering og Økonomiraad er jo gaaet over i Historien, de lever jo ikke videre. Afrustningsforslaget i den socialdemokratiske Form, i Odense-Programmets Tilsagnsform, det hører ogsaa Historien til. Kirkepolitikken, Forberedelsen af Adskillelse mellem Stat og Kirke er skrinlagt, efter hvad den højtærede Kirkeminister har meddelt os; Øjeblikket er ikke belejligt til paa ny at gøre Forsøg paa Fremme af en saadan Lovgivning. Man maa da spørge, efter den Skæbne Forslaget led i Fjor, om da Tidspunktet den Gang var heldigt eller belejligt valgt.

I højt vage Ord hævdede Landbrugsministeren Nødvendigheden af, at Skyldvurderingen bliver Grundlaget for Ministeriets Ekspropriationspolitik. Her er vi jo ved Hovedhjørnестenen i Socialdemokratiets Jordpolitik, men enhver kan se, at Tilbagetoget er forberedt. Maaske altsaa det ærede Medlem Hr. Zahle endnu en Gang kan faa et Forslag at se, der strider imod Forstand, Retsind og Grundloven; saaledes har jo det ærede Medlem Hr. Zahle karakteriseret dette Forslag. Maaske faar han det at se endnu en Gang, men intet tyder paa, at der staar nogen Villie bag hos Regeringen. Os kan det kun glæde, fordi vi er i Bund og Grund uenige med dette Forslags Indhold, men i og for sig er det beklageligt, ikke mindst for Regeringens Tilhængere, at den i stigende Grad i saadanne Spørgsmaal giver Rollen som Ridderen af den bedrøvelige Skikkelse.

I een Sag venter den højtærede Statsminister paa Industriraadet, i en anden paa Valutaraadet. Det er da forstaaeligt, at det i det Spørgsmaal snart lyder tusindstemmig ud over Landet: Hvad vil Regeringen? Befolkningen venter virkelig paa, at Regeringen overfor alle disse Problemer tager sit Ansvar. De arbejdsløses Tal er nu oppe over 40 000, men jeg spørger den højtærede Statsminister og den højtærede Socialminister: Er Vilkaarene i Dag ikke de samme som de Vilkaar, de i saa voldsomme Ord forekastede den forrige Regering. Efter min Opfattelse er Vilkaarene, der bydes de arbejdsløse, de bedst mulige, de økonomisk bedste, som overhovedet er overkommelige, naar Arbejde ikke kan skaffes til Veje i større Omfang, og overfor Nødhjælpsarbejder, overfor Tariffer, Overenskomster er Socialdemokratiets og den høje Regerings Holdning til Trods derfor uændret. Men jeg spurgte